

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Ndz/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 7019200325
Dátum vydania rozhodnutia: 05.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7019200325.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Územné bytové družstvo, Košice-Ľahanovce, Bukureštská 12, 040 13 Košice, právne zastúpený: JUDr. Anna Lacová, Pražská 4, 040 11 Košice, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0517/99/2018 zo dňa 28.02.2019, o námietke zaujatosti vznesenej žalobcom voči sudcovi Krajského súdu v Košiciach Y. T. W. z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6S/79/2019, takto

rozhodol:

Sudca Krajského súdu v Košiciach Y. T. W. je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6S/79/2019.

Odôvodnenie

1. Správnu žalobou doručenou Krajskému súdu v Košiciach dňa 09.05.2019 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0517/99/2018 zo dňa 28.02.2019 v spojení s rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. P/0186/08/18 zo dňa 17.09.2018.
2. Vec bola pridelená na základe rozvrhu práce Krajského súdu v Košiciach na prejednanie a rozhodnutie senátu 6S. Konanie o žalobe je vedené pod sp. zn. 6S/79/2019.
3. Dňa 16.05.2019 bola Krajskému súdu v Košiciach doručená námietka zaujatosti voči sudcovi Y. T. W., ktorú žalobca odôvodnil skutočnosťou, že sudca Y. T. W. je so žalobcom v zmluvnom vzťahu na základe zmluvy o výkone správy zo dňa 03.12.2007, predmetom ktorej je správa obytného domu U., W..
4. Žalobca považuje za konflikt záujmov, ak by o obsahu spotrebiteľskej zmluvy mal rozhodovať sudca, ktorý je voči účastníkovi konania v postavení spotrebiteľa, zvlášť, ak pred 8 rokmi tento sudca bol sám v postavení žalobcu voči správcovi (žalobcovi). Ak bol teda tento sudca už v minulosti v postavení žalobcu proti účastníkovi konania (žalobcovi), o právach ktorého sa má rozhodovať, je podľa názoru

žalobcu možné predpokladať jeho subjektívny pohľad na prejednávaný spor a jeho postavenie vyvoláva dojem zaujatosti.

5. K vznesenej námietke zaujatosti sa dňa 29.05.2019 vyjadril sudca Y. T. W. a uviedol, že vo veci 6S/79/2019 sa necíti zaujatý napriek tomu, že žalobca je správcom domu, v ktorom sa nachádza byt, ktorého je on bezpodielový spoluvlastník. Ďalej uvádza, že bol účastníkom konania ako jeden z navrhovateľov v konaní vedenom pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 35C/204/2011, ktoré po späťvzati návrhu navrhovateľmi skončilo zastavením konania z dôvodu, že vlastníci bytov a nebytových priestorov na ulici U. X sa na zasadnutí rozhodli kvalifikovanou väčšinou nezložiť zálohu na znalecké dokazovanie, a preto zobrali svoj návrh späť. Napriek tejto skutočnosti sudca uviedol, že tento fakt nemôže vyvolať jeho zaujatosť voči žalobcovi.

6. Krajský súd v Košiciach podľa § 92 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) predložil námietku účastníka konania spolu so spisom a s vyjadrením namietaného sudcu Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdil námietku zaujatosti, túto prejednal v intenciách právnej úpravy § 87 a nasl. SSP a dospel k záveru, že je dôvod na vylúčenie dotknutého sudcu z prejednávania a rozhodovania veci.

8. Podľa § 87 ods. 1, 2, 3 SSP sudca správneho súdu je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, ich zástupcom alebo k osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti, alebo ak konal, či rozhodoval vo veci ako zamestnanec orgánu verejnej správy.

Vylúčený je i sudca správneho súdu, ktorý prejednával a rozhodoval tú istú vec na správnom súde inej inštancie.

Dôvodom na vylúčenie sudcu správneho súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

9. Účelom právnej úpravy ustanovenej v § 87 SSP je prispieť k nestrannému prejednaniu vecí, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania.

10. Pomer k veci ako okolnosť spochybňujúca nezaujatosť sudcu predpokladá situáciu, keď sudca je právne zainteresovaný na výsledku konania. O pomere k účastníkovi alebo k zástupcovi ako okolnosti vzbudzujúcej pochybnosti o nezaujatosti sudcu možno uvažovať, ak sa zakladá na príbuzenstve, či iných kladných alebo záporných vzťahoch sudcu k účastníkom alebo k ich zástupcom. Zákom predpokladané dôvody podmieňujúce zaujatosť alebo nezaujatosť sudcu na prejednanie a rozhodnutie pridelennej veci musia vyplývať z objektívnych skutočností.

11. Predpokladom skutočného uplatnenia zásady rovnosti účastníkov v konaní a zaistenia záruk správneho a spravodlivého rozhodnutia je, aby v konaní konal a rozhodoval sudca nezaujatý, ktorý nie je v žiadnom osobnom vzťahu k účastníkom a k ich zástupcom, a ktorý nie je žiadnym spôsobom zainteresovaný na výsledku konania. V súlade s tým zákon v ustanovení § 87 ods. 1 SSP ustanovil ako dôvody vylúčenia sudcu sudcov pomer k veci, k účastníkom alebo ich zástupcom. Zákon zakladá vylúčenie sudcu na existencii určitého dôvodu vymedzeného takými konkrétne označenými a zistenými skutočnosťami, vo svetle ktorých sa javí sudcova nezaujatosť pochybnou. Vylučuje sa tým subjektívny pohľad na vylúčenie sudcu.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. III. ÚS 47/05, v ktorom ústavný súd vyslovil právny záver, že „obsahom práva na nestranný súd je, aby rozhodnutie v konkrétnej veci bolo výsledkom konania nestranného súdu, to znamená, že súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkom postupoval nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadržal a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre

rozhodnutie vo veci“. Ústavný súd Slovenskej republiky nestrannosť sudcu judikoval aj v ďalších rozhodnutiach (napr. sp. zn. III. ÚS 71/97, I. ÚS 73/97).

13. Najvyšší súd dáva do pozornosti, že sudca je predstaviteľ súdnej moci. Právomoc súdu sudca vykonáva na nezávislom a nestrannom súde oddelene od iných štátnych orgánov. Sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietáhov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

14. Podľa § 30 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sudcoch“) v záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie je sudca povinný dbať svojím správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná. V občianskom živote, pri výkone funkcie sudcu, aj po jeho skončení, sa sudca musí zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Z toho vyplýva, že sudca musí byť nielen nestranný, ale sa musí ako nestranný javiť aj navonok (§ 2 ods. 1 a 2 zákona o sudcoch).

15. Správny súdny poriadok v § 87 ods. 1 spája vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania vo veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť, avšak odôvodnenú, o ich nezaujatosti.

16. V prejednávanej veci je nesporné, že vec prejednávajúci sudca Y. T. W. je bezpodielovým vlastníkom bytu, nachádzajúcim sa v W. na U. ulici. Predmetom konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 500,- eur za porušenie povinnosti podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, keď žalobca ako správca bytov a nebytových priestorov v bytovom dome U. č. XX-XX nezabezpečil riadne poskytovanie služieb, ako aj za porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 2 písm. b) citovaného zákona, keď spotrebiteľom účtoval poplatok za používanie účastníckej zásuvky aj napriek tej skutočnosti, že títo požiadali o výpoveď z TV a R signálu.

17. Nestrannosť treba skúmať z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho hľadiska nestrannosti, t. j. v danom prípade treba zistiť osobné presvedčenie sudcu prejednávajúceho prípad, a z objektívneho hľadiska nestrannosti, t. j. v danom prípade treba zistiť, či sú poskytnuté dostatočné záruky pre vylúčenie akejkolvek pochybnosti v danom smere. V prípade subjektívneho hľadiska nestrannosti sa nestrannosť sudcu predpokladá až do predloženia dôkazu opaku (Piersach v. Belgicko - rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 01.10.1982).

18. Existencia nestrannosti musí teda byť určená podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe osobného presvedčenia a správania sudcu v danej veci, a tiež podľa objektívneho hľadiska, t. j. zisťovaním, či sudca poskytoval dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť (pozri rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. III. ÚS 16/00).

19. Nestrannosť sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti byť zaujatý, ale aj v objektívnej úvahe, či možno usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. Nestrannosť sudcu je zvyčajne definovaná ako „absencia predsudku alebo zaujatosti v konkrétnej veci“.

20. Za objektívne pritom nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k veci pristupuje. Aj pri zohľadnení teórie zdania môže byť sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k veci, k účastníkom alebo ich zástupcom dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať „sine iura et studio“, teda nezávisle

a nestranne.

21. Predpokladom skutočného uplatnenia zásady rovnosti účastníkov v konaní a zaistenia záruk správneho a spravodlivého rozhodnutia je, aby v konaní konal a rozhodoval sudca nezaujatý, ktorý nie je v žiadnom osobnom vzťahu k účastníkom a k ich zástupcom, a ktorý nie je žiadnym spôsobom zainteresovaný na výsledku konania. V súlade s tým zákon vo vyššie citovanom ustanovení § 87 ods. 1 SSP stanoví ako dôvody vylúčenia sudcu sudcov pomer k veci, k účastníkom alebo ich zástupcom. Zákon zakladá vylúčenie sudcu na existencii určitého dôvodu vymedzeného takými konkrétno označenými a zistenými skutočnosťami, vo svetle ktorých sa javí sudcova nezaujatosť pochybnou. Vylučuje sa tým subjektívny pohľad na vylúčenie sudcu.

22. Práve osobitný vzťah sudcu k štátu musí sudcovi umožniť konať a rozhodovať nezávisle a nezaujato vo všetkých veciach, teda aj vo veciach podliehajúcich súdnemu prieskumu. K tomuto postojú čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky výslovne sudcovi priznáva nezávislosť pri výkone jeho funkcie.

23. Ako už bolo uvedené vyššie v predmetnom bytovom dome sa nachádza aj byt, ktorého bezpodielovým spoluvlastníkom je vec prejednávajúci sudca Y. T. W.. Z uvedeného by mohla vzniknúť pochybnosť o jeho nezaujatosti, a preto vzhľadom na okolnosti prípadu bude vhodné, aby sa Y. W. v predmetnej veci nepodieľal na rozhodovacej činnosti.

24. Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 92 ods. 2 SSP rozhodol tak, že sudca Krajského súdu v Košiciach Y. T. W. je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí.

25. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.